

De levende hoop

13

Als christenen hebben we door de wedergeboorte deel gekregen aan het nieuwe leven vanuit de Eeuwige. God de Vader heeft ons opnieuw verwekt. We werden wedergeboren volgens zijn overvloedige barmhartigheid en bestaan enkel en alleen door deze barmhartigheid. De bron van het heil en de grondslag van de verlossing bevindt zich in Gods hart. Hij openbaart zijn Vaderhart in de behoudenis van zondaren. Maar daarbij schenkt Hij hun ook een nieuwe hoop. Een levende hoop waar we in dit artikel bij willen stilstaan.

Nieuw leven!

De gevolgen van onze zonde waren dramatisch voor de schepping. Niemand kon het Koninkrijk van God ingaan zonder wedergeboorte (Jh3:5). God redde de zondaar zonder dat deze er iets aan kon toevoegen. Alle initiatieven gingen uit van Hem. Ondanks onze diepe ellende en zware

schuld was Hij barmhartig tegenover de mens en maakte Hij ons tot een nieuwe schepping (Ko3:10). Hij verbeterde niet simpelweg datgene in ons dat slecht was, maar maakte ons tot een nieuwe mens. Wat in ons was kon immers niet verbeterd worden, omdat het ongehoorzaam wilde zijn aan God.

Wat een genade is het dat we nu al deel mogen hebben aan Gods nieuwe schepping! Nu mogen we al genieten van het nieuwe eeuwige leven en staan we in relatie met onze Vader, de Schepper van het universum.

Raymond R. Hausoul

>>

Een nieuwe hoop

Door deze radicale verandering hebben christenen een levende hoop ontvangen. Deze hoop was nieuw, want voor hun bekering kenden ze deze hoop niet (Ef2:12). Als ze al op iets hadden gehoopt, dan was dat steeds een dode, vergankelijke hoop geweest. Maar nu hadden ze een sterke, levendmakende en duurzame hoop gekregen.

In de Bijbel heeft het woord 'hoop' de betekenis van: 'vertrouwen stellen op de ene ware God' (Ps71:5; 146:5). Deze hoop is niet een hoop waarin we teleurgesteld worden, zoals vele hedendaagse verwachtingen uiteindelijk vervagen. Het is een levende verwachting die niet zal vervagen of sterven, maar vervuld zal worden. De hoop is gebaseerd op een levend geloof in Jezus Christus. Het is een vastheid die het gevolg is van de wedergeboorte en die betuigd wordt door de Geest van God (Rm15:13). Ze komt door Gods genade als realiteit en is karakteristiek voor de gelovige die geduldig en gedisciplineerd wacht op de vervulling van Gods beloften.

De levende Christus

Waarom hebben we deze hoop te danken? Wat is haar bron? Ten diepste kan deze levende hoop alleen mogelijk worden gemaakt door de levende Christus. Als Christus niet was opgewekt uit de doden, zouden wij geen eeuwig leven en levende hoop

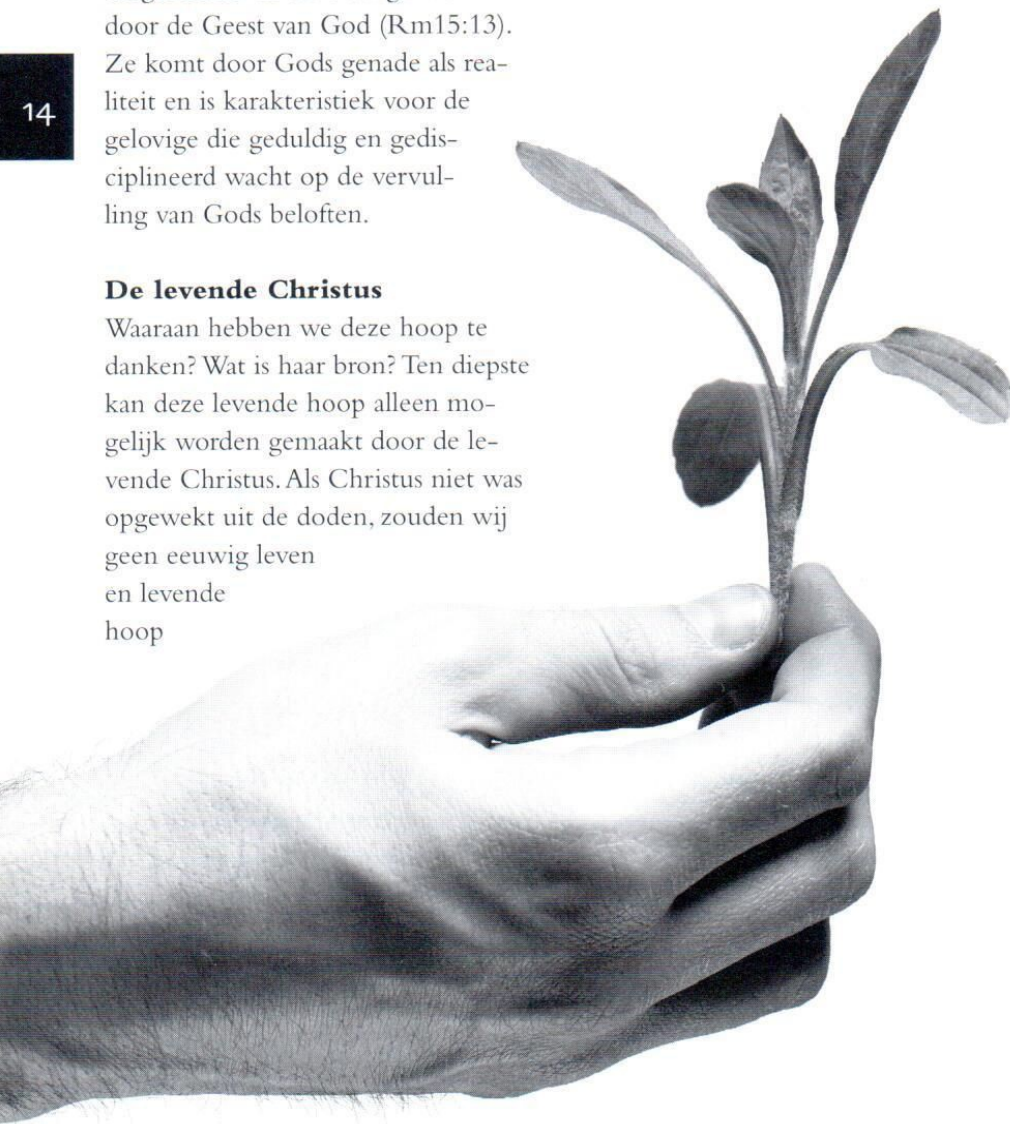
bezitten. We zouden dan een stelletje dwazen zijn die een lege ideologie achterna lopen (1Ko15:19). Christus is echter opgestaan! Het graf is leeg! En de weg naar de Vader is open! In het geloof weten we dat. We vertrouwen erop net zoals we vertrouwen dat onze hoop bestaat. Nog is de levende hoop geen aanschouwen, maar ze wordt gezien door het geloof in de levende Christus. De hoop geeft de gelovige vreugde, en die hoop wordt vervuld bij Christus' wederkomst (Tt2:13). We mogen ons niet laten misleiden door de donkere zijden van het leven. Christenen hebben niet een tijdelijke en vergankelijke hoop. Ze hebben een levende hoop. Samen met het geloof en de liefde is hun hoop onvergankelijk (1Ko13:13). We mogen nu al de dingen zoeken die boven zijn, waar Christus zit aan Gods rechterhand (Ko3:1).

Een blijvende erfenis

In de eerste Petrusbrief wordt onze hoop beschreven als een 'erfenis' die in de hemelen voor ons bewaard wordt (1Pt1:4). Christenen hebben dus niet alleen een 'hemelse' oorsprong, door hun wedergeboorte, maar ook een 'hemelse' erfenis! Als 'vreemdelingen' op aarde zijn ze niet zonder hoop; hun is een royale erfenis beloofd. De schrijver van 1Pt vindt niet genoeg woorden om deze heerlijkheid te beschrijven. Hij gebruikt drie Griekse woorden (Gr. *aphtharos*, *amiantos* en *amarantos*) die allemaal ontkennend zijn en met dezelfde Griekse letter 'a-' beginnen; dit is vergelijkbaar met ons Nederlandse 'on-' ('onvergankelijk', 'onbevlekt' en 'onbederfelijk'). Christenen hoeven zich geen zorgen te maken over hun erfenis, zoals velen dat tegenwoordig doen over hun aardse erfenis (Mt6:19-20). Ons erfdeel in Jezus Christus is vrij van verval (onvergankelijk), kwaad (onbevlekt) en verderf (onbederfelijk). Niets kan de erfenis aantasten. Zonde, vijand en ellende, de drie grote bevlekkingen die de wereld verontreinigen en haar schoonheid verwoesten, zullen daarin geen plaats hebben. De erfenissen van onze aardse voorvaders veranderen met de tijd van beter naar minder totdat ze vergaan, maar de erfenis die God ons heeft beloofd is zonder verandering en zonder einde.

De volheid van de erfenis

Het Griekse *kléronomia*, dat met 'erfenis' wordt vertaald, wijst op het deel dat iemand door geboorte of als speciale gift ontvangt. Het is dus geen erfenis waar per se de dood van de erfzater aan vooraf moet gaan. Nee, het is een geschenk dat meteen gereed ligt om te worden uitgedrukt. Geen droombeeld of gevoel, maar een aanwezige realiteit. De gelovige Israëliet zal bij de 'erfenis' gedacht hebben aan het land Kanaän, het erfdeel van Abraham en Gods hemelse Koninkrijk. Hij verwachtte door de komst van de Messias meteen Gods

Koninkrijk in het land Israël (Hd1:6). Hoe vreemd moet het voor hem zijn geweest dat hij na zijn overgave aan Jezus de Messias arm werd en aan vervolging werd blootgesteld. Niets van het Koninkrijk Gods zoals hij het zich had voorgesteld, was op dat moment zichtbaar geworden. Een heidense macht bezette het land en de meeste Joden waren nog steeds verstrooid over de aarde.

De openbaring van het Koninkrijk zou nog even op zich laten wachten. De Vader had de Zoon reeds als erfgenaam over dit Koninkrijk geplaatst (Mc12:7; Hb1:2), maar nog was Hij als Koning verborgen voor de wereld. Eens zou Hij zich echter openbaren en met Hem zijn Koninkrijk. De plek waar momenteel het meeste zichtbaar is van het Koninkrijk Gods en het eeuwige leven is de gemeente. Dat is de plek waar de heerlijkheid van God centraal en het Koninkrijk Gods zichtbaar is.

Maar bij de wederkomst van de Koning zou het Koninkrijk ten volle openbaar worden voor de hele wereld. Op dat moment zou het erfdeel, dat we nu al ontvangen hebben, door de gelovigen in bezit worden genomen. En dat erfdeel zou alle facetten van Gods beloofde heil bevatten, waarbij we mogen denken aan het eeuwige leven, de gerechtigheid, de vreugde, de vrede, de volkomenheid,

Gods tegenwoordigheid, de gemeenschap met Christus, het loon en al het andere dat God bewaart.

Het aardse erfdeel

De christen verwacht niet een erfdeel in een hemels land, maar een eeuwig Koninkrijk op aarde! God geeft de aarde niet op als verloren, maar zal zijn heerlijkheid daar waar zijn naam door het slijk is gehaald wereldwijd openbaren! Dat erfdeel ligt reeds in de hemelen gereed. Er hoeft van tevoren niets meer gedaan te worden. De volledige verlossing staat voor de deur. Alles ligt klaar. Het is alleen nog onzichtbaar voor de schepping. Samen met de erfgenamen wordt het allemaal bewaard in de hemelen. Ondanks dat de gelovigen op aarde nog blootgesteld zijn aan verzoeking, ellenden en zwakheden, kunnen ze er zeker van zijn, dat ze eenmaal de erfenis zullen zien. In de toekomst zal het worden geopenbaard. Zo schrijft Darby bij 1Pt1:4-5: 'Het woord "gereedgemaakt" is belangrijk. De apostel zegt dus dat het oordeel klaar is om te worden geopenbaard. Christus is verheerlijkt en heeft al zijn vijanden overwonnen. Hij heeft ons de verlossing gebracht. Hij wacht er alleen nog maar op dat God zijn vijanden stelt als voetbank onder zijn voeten.'

Onze levende hoop

Wat een geweldige genade! 'Gezegend is de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden,' zegt de apostel in een loflied voor Hem die alle eer en glorie toekomt (1Pt1:4). Is het niet vanuit het bovengenoemde oogpunt logisch dat hij God dankt en prijst voor deze geweldige zegeningen? De kennis die hij heeft gekregen over Gods plan leidt tot ware aanbidding. Hoe dankbaar mogen christenen zijn voor de voorrechten die ze hebben mogen ontvangen van Hem die hen geschapen heeft. Zelfs de christenen die te midden van de zwaarste moeilijkheden leven en door de samenleving verdrukt worden, mogen hieraan vasthouden en zich verheugen in deze geweldige zegeningen. Zodat de echtheid van hun geloof veel waardevoller wordt bevonden dan goud, tot lof, heerlijkheid en eer in de aanstaande openbaring van Jezus Christus. ■

Noot

1. J.N. Darby, '1 Peter,' in: *Synopsis of the Books of the Bible*, Vol.V, (London: Morrish 1877, 280).

HANNIE & HARRIE

Thomas van Oostrum

